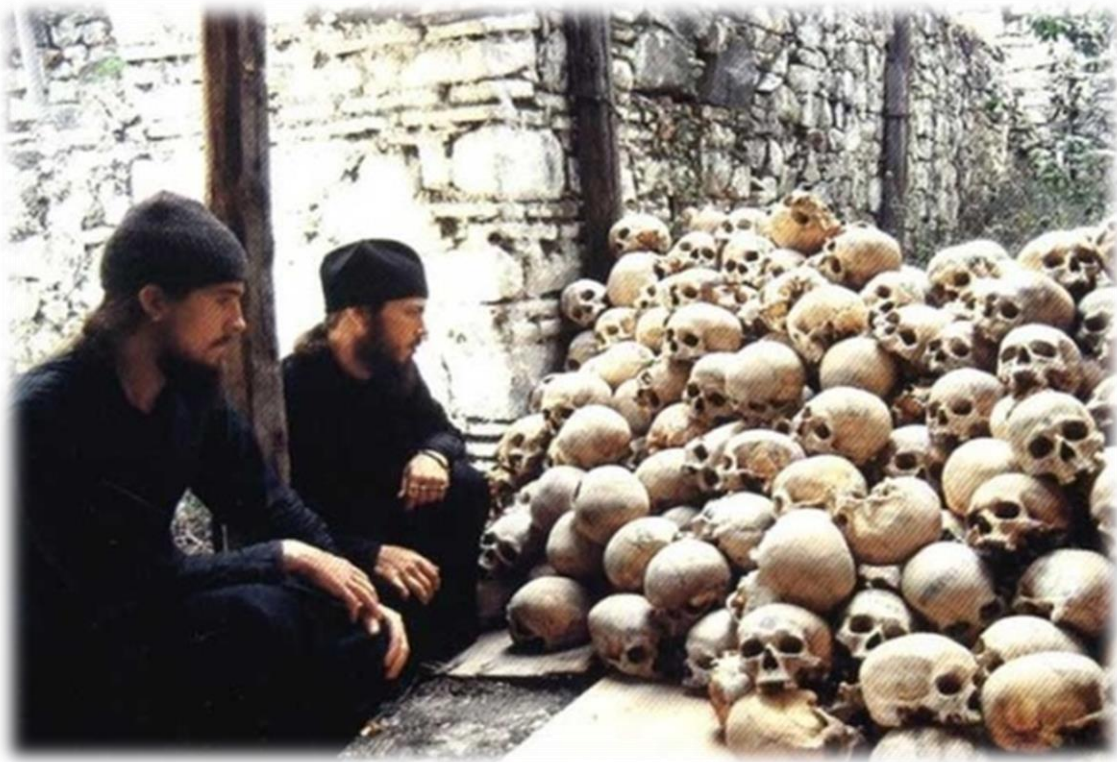

Η ωφέλεια από τη μνήμη του θανάτου.

Ιερομόναχος Γρηγόριος.

Θάνατος.

Κάποιος επιπόλαια σκεπτόμενος θα έλεγε ότι η μνήμη του θανάτου ταιριάζει στους μοναχούς και όχι στους λαϊκούς. Και είναι βέβαια γεγονός ότι η μελέτη του θανάτου είναι απαραίτητη εργασία του μοναχού που έχει νεκρωθή για τον κόσμο. Όμως η ωφέλεια από την εργασία αυτή είναι πολύ μεγάλη και για τους εν τω κόσμω Χριστιανούς, για τους εξής λόγους:

Α. Ο θάνατος είναι ο καλύτερος δάσκαλος της ακτημοσύνης. Ο χριστιανός που διδασκόμενος από τον θάνατο θα καταλάβη το νόημα της ζωής, ούτε για χρήματα θα στενοχωρηθή, ούτε για κληρονομικά θα μαλώση, ούτε όταν με οποιονδήποτε τρόπο αδικηθή θα λυπηθή για τον εαυτό του. Γνωρίζει ότι τα υπάρχοντά του δεν είναι δικά του, αφού σύντομα θα τα αποχωριστή. Του δόθηκαν για να τα διαχειριστή με τον καλύτερο τρόπο, ώστε να αγοράση με τα φθαρτά χρήματα τα άφθαρτα αγαθά.

Β. Η μνήμη του θανάτου και της μετά θάνατον ζωής προξενεί στον πιστό Χριστιανό την υπομονή στην κάθε θλίψη που συναντά. Γνωρίζει ότι «ουκ έχει ώδε μένουσαν πόλιν αλλά την μέλλουσαν επιζητεί» (Εβρ. 13:14), και γι' αυτό όχι μόνο δεν γογγύζει στις δοκιμασίες και αδικίες του προσωρινού αυτού κόσμου, αλλά και ευχαριστεί τον Θεό που με τα μέσα αυτά του εξασφαλίζει την αιώνια ζωή.

Όποιος φιλοσοφεί σωστά το μυστήριο του θανάτου, αντιμετωπίζει σωστά και όλα τα περιστατικά της ζωής του. Λέγεται ότι ο τετραήμερος Λάζαρος μετά την ανάστασή του δεν γέλασε ποτέ, ενθυμούμενος τα όσα αντίκρουσε στον Άδη. Μόνο μία φορά γέλασε όταν είδε κάποιον να κλέβει μία στάμνα, και είπε: «Ο ένας πηλός κλέβει τον άλλο πηλό!»

Γ. Τέλος, η μελέτη του θανάτου είναι η καλύτερη προετοιμασία για την αναχώρηση από την ζωή αυτή. Το Άγιο Πνεύμα με το στόμα του απόστολου Πέτρου μας διδάσκει: «Πάντων το τέλος ήγγικε· σωφρονήσατε ουν και νήψατε εις τας προσευχάς» (Α' Πέτρ. 4:7). Δηλαδή: «Για όλους μας το τέλος πλησιάζει. Γι' αυτό, να ζητε σώφρονα και να είστε άγρυπνοι στις προσευχές».

Η γνωστή φράση «Πρέπει να πεθάνης πριν πεθάνης, για να μην πεθάνης όταν πεθάνης» δεν είναι απλό λογοπαίγνιο. Εκφράζει μία βαθειά αλήθεια. Πριν από τον σωματικό μας θάνατο πρέπει να προηγηθή η νέκρωση των παθών και η αποκόλληση από τη ματαιότητα του κόσμου, αν θέλουμε να αποφύγουμε τον αιώνιο θάνατο.

Από το βιβλίο: Ιερομονάχου ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, «Γίνεσθε έτοιμοι. Μία προσέγγιση στο μυστήριο του θανάτου». Άγιον Όρος 2014, σελ. 30 (αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>